

Τὸ τρέξιμον: 'Σ τὴ λαῖ'τούρα δὲ μὴ φτάν' κανέναν Παρα-
βγαλθήκαμι 'ς τὴ λαῖ'τούρα καὶ τ'ς πέραςα. Συνών. βλ.
εἰς λ. γ λ ά κ η μ α.

γλάκι τό, Κρήτ. ('Αβδοῦ "Αγιος Βασίλ. 'Ανατολ. "Εμπαρ.
Μύρθ. Νεάπ. Σητ. κ.ά.) Κάμπ. ("Ελυμπ. κ.ά.) Κύθηρ. —
Ν. Πολίτ., Παροιμ., 3, 31. 'Εκλογ., 247,5. Ι. Βενιζέλ., Πα-
ροιμ., 302, 240. Ε. Φραντζεσκ., 'Αριάδν., 61—Λεξ. Πρω.
Δημητρ. γλάκιν Κάμπ. ἀγλάκι Κρήτ. (Νεάπ. Πεδιάδ. κ.ά.)
γλάκιο Κρήτ. (Κίσ. Κυδων. Μύρθ. Ρέθυμν. Σέλιν. κ.ά.)—
Λεξ. Δημητρ.

'Εκ τοῦ ρ. γ λ α κ ῶ. Βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ, 2, 67. 'Ο
τύπ. γ λ ά κ ι καὶ εἰς 'Ερωτόκρ. Β 341 (ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ.),
ὁ δὲ τύπ. γ λ ά κ ι ο καὶ εἰς Διγεν. 'Ακρίτ. (ἐκδ. Σ. Κυ-
ριακίδ., σ. 40).

1) Τὸ τρέξιμον, ἡ ταχύτης ἐνθ' ἄν.: 'Σ τὸ γλάκι 'ἐ μὲ φτάνει
κιανεῖς Κρήτ. ('Ανατολ.) Δὲ δόνε περνᾷ κιανέναν 'ς τὸ γλάκι
Κρήτ. "Ηφυνέ μας ὁ γάδαρός μας καὶ μᾶς ἤβγαλε γλάκια
(ἄρχισε τὸ τρέξιμον) Κρήτ. "Αρχισε τὸ γλάκι γὰ τὸ σπῖτι
Κύθηρ. 'Σ τὸ γλάκι βγήκε ξίστρος (ἦλθε τελευταῖος εἰς τὸ
τρέξιμον) Κρήτ. ('Αβδοῦ) Τό 'βαλε 'ς τὰ γλάκια Κύθηρ.
Συνών. φρ. Τό 'βαλε 'ς τὰ πόδια || Παροιμ. Πιάνει
τὸ λαγὸ 'ς τὸ γλάκιο (ἐπὶ ταχυτάτου εἰς τοὺς πόδας) Κρήτ.
(Σέλιν.) Τοῦ βοδικοῦ τὸ γλάκι ἴσαμε τ' ἄγερα (αἱ ἱκανότητες
ἐκάστου εἶναι περιορισμέναι) Κρήτ. (Νεάπ.) Τοῦ βοδικοῦ
τὸ γλάκι μέχρι τὸ ἀλευροσάκκι (συνών. μὲ τὴν προηγούμεν.)
Κρήτ. (Μύρθ.) || "Ἄσμ.

Θωρεῖς με μένα τὸ μικρὸ μὲ τὸ κοδὸ βρακάκι,
ἐγὼ 'μαι ποὺ τὸν ἤπιασα τὸ διάολο 'ς τὸ γλάκι
Κρήτ.

'Σ τὸ γλάκιο πιάν' ὁ νιὸς λαγὸ, 'ς τὸ βῆδο πιάνει ἀγρίμι
('ς τὸ βῆδο = εἰς τὸ πῆδημα, ἀγρίμι = αἰγναγρον) αὐτόθ.

'Σ τ' ἀγλάκι βγήκε καὶ ζητᾷ τοὺς ἄλλους νὰ περάσῃ
Κρήτ. (Νεάπ.)

Μουδὲ πουλλὶ τὸν ἔπιασε, μουδὲ λαγὸς 'ς τὸ γλάκι
Κρήτ.

Τὸ παιδί μου, τὸ παιδάκι πιάνει τὸ λαγὸ 'ς τὸ γλάκι
(βρυκαλ.) αὐτόθ. Συνών. βλ. εἰς λ. γ λ ά κ η μ α. 2) 'Ο
τύπ. γλάκιο καὶ ὡς ἐπίρρ., δρομαῖως, τροχάδην Κρήτ.
(Μύρθ.): Γλάκιο γλάκιο ἐπῆγα κ' ἦρθα.

γλακιά ἡ, Κρήτ. (Χαν. κ.ά.) ἀγλακιά Θήρ. Κρήτ. ('Αρ-
χάν.) Κυκλ.

'Εκ τοῦ οὗς. γ λ ά κ ι.

Γ λ ά κ ι 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Δὰ πεταχτῶ μὴν ἀγλα-
κιά νὰ τσῆ φωνιάξω (δὰ = θὰ) Κρήτ. ('Αρχάν.) Μὴν ἀγλα-
κιά ριβάρω 'ς τὰ πλάγια (ριβάρω = φθάνω) Θήρ. Πῆγα μὴ
γλακιά κ' ἐγιάειρα Κρήτ. Συνών. βλ. εἰς λ. γ λ ά κ η μ α.

γλακοπάτουρο τό, ἀμάρτ. γλεκοπάτουρο Κρήτ. (Νεάπ.
Μύρθ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ ρ. γ λ α κ ο π α τ ῶ.

Τὸ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἀποτύπωμα τοῦ πέλματος, τὸ ἴχνος
ἐνθ' ἄν.: "Ἄσμ.

Μὰ 'γὼ θωρῶ κι ἀγάπησες τὰ γλεκοπάτουρά μου,
γλεκοπατῶ τα καὶ περνῶ καὶ πάω 'ς τὴ δουλειά μου.

β) Τὸ ἄνευ ἀξίας, οἶονεῖ πεπατημένον πράγμα: "Ηρπαξα

τὰ σῦκα ἀπὸ τὴ χέρα καὶ τὰ 'ροῖα χάμαι καὶ τὰ 'καμα
γλεκοπάτουρα. Εἶδα γλεκοπάτουρά 'ναι, μωρέ, τουτανὰ ἀπὸ
πῆες καὶ μοῦ μάωξες; Συνών. τ ά ρ τ α λ ο.

γλακοπατῶ ἀμάρτ. γλεκοπατῶ Κρήτ. (Μύρθ. Νεάπ.)
γλοκοπατῶ Κρήτ. γλοπατῶ Κρήτ. ('Αρχαν. Νεάπ. κ.ά.)

'Εκ τῶν ρ. γ λ α κ ῶ καὶ π α τ ῶ.

Καταπατῶ, ποδοπατῶ ἐνθ' ἄν.: Νὰ σὲ πιάσω θέλ' ἀπὸ
τὰ μαλλιά καὶ δὰ σὲ ρίξω χάμαι, νὰ σὲ γλεκοπατήσω. Μὴ
γλεκοπατῆς ἐκεῖ κ' ἔρμον κόσμον ἤκαμες. Νὰ μὲ γλεκοπα-
τήσῃ θέλει τὸ μουλάρι σου Νεάπ. || "Ἄσμ.

Χίλια μαχαίρια καὶ σπαθιά χάμαι 'ς τὴ γῆ στρωμένα,
γλεκοπατῶ τα καὶ περνῶ καὶ πάω 'ς τὴ δουλειά μου
Μύρθ.

Μὰ 'γὼ θωρῶ κι ἀγάπησες τὰ γλεκοπάτουρά μου,
γλεκοπατῶ τα καὶ περνῶ καὶ πάω 'ς τὴ δουλειά μου
Νεάπ.

γλακῶ 'Αστυπ. Θήρ. "Ιος Κάμπ. ("Ελυμπ. κ.ά.) Κάσ.
Κρήτ. ('Αβδοῦ "Αγιος Γεώργ. 'Ανατολ. 'Αποκόρ. 'Αρχάν.
'Αχεντρ. "Εμπαρ. Ζερβιαν. 'Ιεράπ. Κακοδίκ. Κίσ. Κυδων.
Μαλάκ. Μεραμβ. Μόδ. Μονοφάτσ. Μουστάκ. Μύρτ. Νεάπ.
Πεδιάδ. Πριν. Ραμν. Ρέθυμν. Σέλιν. Σητ. Σφακ. Χαν.
κ.ά.) Κύθηρ. — Κορ., "Ατ. 1, 304 Γ. Μαθιουδ., Λουλούδ.,
15—Λεξ. Βάιγ. Πόππλετ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. ἀγλακῶ
Θήρ. Κάμπ. Κρήτ. (Πεδιάδ. κ.ά.) Κυκλ. Νάξ. ('Απόρυνθ.)
γλακῶ Κρήτ. (Μύρθ. Σφακ.) γλακῶ Λέσβ. ἀβλακῶ Φολέγ.
γλακῶ Λεξ. Πρω. Δημητρ. λακῶ 'Αλόνν. Εὔβ. (Κύμ.) Ζάκ.
"Ηπ. (Δίβρ.) Θεσσ. (Καρδίτσα.) Θήρ. 'Ιων. (Σόκ.) Πελοπν.
("Αστρ. Βαλτέτσ. Γεωργ. Γορτυν. Κάμπος Λακων. Καρδαμ.
Λεβέτσ. Λεῦκτρ. Μάν. Μανιάκ. Ξεχώρ. Σκορτσ.) Πόντ.
(Σινώπ.) Προπ. (Μαρμαρ.) Σάμ. (Βλαμαρ. Μύλ. Παλαιό-
καστρ. κ.ά.) Στερελλ. (Θῆβ. Λεβιάδ.)—Α. Καρκαβίτσ., Ζη-
τιᾶν., 83 Α. Παπαδιαμ., Φόνισσ., 143 —Λεξ. Πρω. Δημητρ.
λακάω Πελοπν. (Γεράκ. Δαιμον. Κερπιν. Λακεδ. Λυγερ.
Μεγαλόπ. Ξεχώρ. Σκορτσιν.) λακάου Εὔβ. (Αὔλωνάρ. Λιχ.
"Ορ. Στρόπον.) "Ηπ. (Ξηροβούν. Πλατανούσ. Πράμαντ.)
Θεσσ. ('Αργιθ. Δομοκ. Κακοπλεύρ. Τρίκκ. Τσαριτσ.)
Μακεδ. (Γήλοφ. κ.ά.) Πελοπν. ('Αρκαδ. Βερεστ. Γαργαλ.
Καλάβρυτ. Κόκκιν. Κοντογόν. Λακεδ. Ξηροκ. Παππούλ.
Σουδεν. Τριφυλ. Τσιτάλ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρναν. "Αμ-
φισ. 'Αράχ. 'Αχυρ. Καλοσκοπ. Μαλεσ. Ναύπακτ. Παλαιοχ.
Περίστ. Σπάρτ. 'Υπάτ. Φθιώτ. Φωκ.) λακίζω Ζάκ. "Ηπ.
('Ιωάνν.) Κεφαλλ. Λευκ. Μακεδ. Πελοπν. (Λακων. Μεγα-
λόπ. Φιγιάλ.)—Σ. Μυριβήλ., Ζωὴ ἐν τάφ., 307 —Λεξ. Πρω.
λακίζου "Ηπ. (Ζαγορ. Κουκούλ. κ.ά.) Θεσσ. ('Ανατ. Βαθύρρ.
Γερακάρ.) Λεῦκ. (Φτερν.) Μακεδ. (Βαρβάρ. Γρεβεν. Κοζ.
Παλιουρ.) Σάμ. Σκόπ. Στερελλ. (Γραν. Καρπεν. Εὔρυταν.
Ναύπακτ. Περίστ. Σπάρτ. 'Υπάτ. Φθιώτ.) Τῆν. λατίζω
Κύπρ. Μέγαρ. λακίχουρ ἐνι Τσακων. (Μέλαν.) Παρατ.
ἐγλάκουνα Κρήτ. λάκουνα Πελοπν. (Λακεδ.) 'Αόρ. λάκηξα
Πελοπν. (Μεσσην. κ.ά.) λάτσηξα Πελοπν. (Τρίκκ. Κο-
ρινθ.) λάτσησα Πελοπν. (Ξεχώρ.)

Τὸ Βυζαντ. γ λ α κ ῶ. Πβ. Ρ. Perdrietz, B.C.H. 24(1900),
293 Petersen, Εἰς Θεός, 210, Welles, Yale Class. Stud.
XL (1955), 153. Κατὰ Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 2, 76 ἐκ τοῦ ἐ κ-
λ α κ ῶ. Πβ. ὁμῶς καὶ Κορ., "Ατ., 1, 304.

Α) Μετβ. 1) Θέτω, παρορμῶ εἰς ταχεῖαν κίνησιν, τρέξιμον
"Ηπ. (Πράμαντ. κ.ά.) Κάμπ. Κρήτ. Λευκ. Πελοπν. (Καλά-
βρυτ. Κόρινθ. Οἶν. Σουδεν.) Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Αρτοτίν. "Αμφ.